

Llinda de cal Campaner

Collsuspina

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: C/ Major, 21
Emplaçament Al nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.82656
Longitud: 2.17561
UTM Est (X): 431541
UTM Nord (Y): 4630848

Classificació

Número de fitxa 08070 - 117
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1760
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: 1610305DG3311S
Fitxes associades:
[Carrer Major](#)
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía, OPC Diputació de Barcelona
Data de registre de la fitxa: dc., 15/01/2014 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC

Descripció

Llinda de pedra de la porta principal de cal Campaner, tallada en un bloc de pedra, de forma rectangular i amb la inscripció 1760 inscrita i la superfície abujardada. És la llinda de la porta principal de la casa, que descansa sobre els dos muntants laterals també de pedra. Es tracta d'una casa unifamiliar que ha estat modificada en diferents èpoques; de planta baixa i dos pisos sota teulada a doble vessant amb carener paral·lel a la façana principal que s'obre a ponent, al carrer Major. La façana és de pedra amb les cantoneres, portes i finestres emmarcades en pedra tallada.

Història

Aquesta seria una de les cases que es van construir al nucli urbà a finals del segle XVIII, coincidint amb un període en que va augmentar la població que es va estendre al llarg del carrer Major. El nucli urbà de Collsuspina és relativament modern i es va crear al voltant de l'antic hostal (actual can Xarina) a mitjans de segle XVI, al límit dels termes de Tona i Balenyà i al peu del camí ral de Vic a Manresa, o strata francisca (camí de França). L'hostal va ser construït per Salvi Padrós l'any 1550, i poc després s'edifiquen noves cases i l'església de la Mare de Déu dels Socors, construïda entre 1592 i 1600, situada també a la banda del terme de Balenyà (actual església parroquial). El poble va anar creixent, mantenint-se amb unes 10-12 famílies al llarg del segle XVII, constant la construcció d'algunes cases el 1648 i el 1680, algunes a la banda de Tona. El 1680 Francesc Monpar va fer una gran casa al costat de can Xarina que també va fer d'hostal durant dos segles. Al fogatge de 1553 consten 14 famílies al terme, 9 a la banda de Tona i 5 a la de Balenyà. El cens del 1686, dona 23 famílies, 15 a Sant Cugat i 9-10 a la parròquia de Balenyà. Al 1780 Collsuspina tenia 31 cases, 14 de les quals formaven el nucli urbà de la població. Les llandes de les cases del poble indiquen que entre el 1750 i 1790 es feren moltes cases noves. Els seus habitants eren majoritàriament pagesos i el 1830 hi havia dos paraires, un teixidor i dos ferrers. El 1860 la població era de 64 famílies, i al moment de màxima població hi vivien 454 habitants. El 1910 ja tenia 361 habitants, 86 edificis, dos hostals, una escola mixta i tartana per anar a Vic, segons la Geografia general de Catalunya de Carreras Candi. Actualment hi ha 347 habitants (cens de 2012).

Bibliografia

Iglésias, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona. Iglésias, J. (1974). Estadístiques de població de Catalunya el primer vicenni del segle XVIII. 3 vols. Fundació Vives i Casajuana. Barcelona. IPAC Generalitat de Catalunya. Pladevall, A. (1971). Notícies històriques sobre el terme i parròquia de Collsuspina. Programa de la "Fiesta Mayor de Collsuspina", setembre de 1971. Pladevall, A. (1971). Sant Cugat de Gavadons. Programa de la "Fiesta Mayor de Collsuspina", setembre de 1971. Pladevall, A. (1990). Tona, mil cent anys d'història. Eumo editorial i Ajuntament de Tona. Pladevall, A. (1991). Balenyà, un terme històric. Ajuntament dels Hostalets de Balenyà.

